

[Udenrigsministeren]

i traktatens artikel 203, stk. 9, om ved gensidig aftale at forhøje stigningstakten for ikke-obligatoriske udgifter ud over, hvad de såkaldte objektive indikatorer fører til.

Derimod har Rådet ikke været villig til at imødekomme Parlamentet gennem afvigelser fra traktaten eller ændringer i denne med sigte på at forøge Parlamentets beføjelser.

For det tredje kommer som et nyt element den tiltagende risiko for, at EFs finansieringsramme bliver udtømt i løbet af 1984. For 1983-budgettet er praktisk taget hele EFs finansieringsramme udnyttet. Det ikke-udnyttede beløb kan for budgetåret 1983 opgøres til 23 mill. ECU, og det svarer til en momsats på 0,998. For 1984 tegner der sig en skrøbelig finansieringssituation. Kommissionen har anslået de samlede indtægter til 25.404 mill. ECU, og det budgetforslag, som Rådet har fremsendt til endelig og sidste behandling i Parlamentet, har et samlet udgiftsniveau på 25.228 mill. ECU. Det kan ventes, at Parlamentet gennem udnyttelse af sine budgetbeføjelser forhøjer det endelige budget, sådan at finansieringsrammen for 1984-budgettet allerede ved budgetårets begyndelse vil være praktisk taget fuldt beslaglagt.

Det må ved vurdering af finansieringssituationen for 1984 tages i betragtning, at den skønnede bevilling for landbrugssektoren på 16.500 mill. ECU efter alt at dømme ikke vil være tilstrækkelig. Landbrugsudgifterne stiger på indeværende tidspunkt som følge af udviklingen på verdensmarkedet og produktionsstigningen inden for Fællesskabet. Der er endvidere ikke taget højde for de finansielle konsekvenser af prisforløbet for 1984-85 med tilknyttede foranstaltninger, og medmindre medlemslandene gennemfører væsentlige besparelser, er det altså sandsynligt, at EFs finansieringsramme bliver udtømt i løbet af 1984.

På kort sigt vil det være muligt at løse denne situation ved at udskyde visse betalinger og overførsler til næste budgetår. Der vil også være mulighed for administrativt at gennemføre besparelser, f.eks. i forvaltningen af EFs budget.

Men på lidt længere sigt er denne situation uholdbar. Det vil ikke være muligt at videreføre EFs eksisterende aktiviteter, herunder den fælles landbrugspolitik, medmindre der findes en løsning på finansieringsproble-

met. Det vil ikke være muligt at udbygge Fællesskabet med nye fælles aktiviteter, herunder industri, teknologi, forskning og energi, og en sådan udbygning af Fællesskabet er utvivlsomt nødvendig for at placere Europa i første række i konkurrencen med USA og Japan om fremtidens industrisektorer.

Det vil heller ikke være realistisk at forestille sig en udvidelse med Spanien og Portugal uden en forøgelse af finansieringsrammen. Alternativet hertil vil være så gennemgribende ændringer af samarbejdet, at Spanien og Portugal træder ind i et EF, som fundamentalt adskiller sig fra det, de oprindeligt søgte optagelse i.

Medlemslandene er enige om, at problemet vedrørende EFs finansieringsramme må løses gennem en kombination af besparelser og udvidelse af finansieringsrammen. Nogle medlemslande – og det gælder især Storbritannien – lægger først og fremmest tyngden på besparelser, og de kræver en restriktiv budgetpolitik over for EFs aktiviteter i al almindelighed, men specielt over for landbrugspolitikken.

Andre medlemslande finder, at en sådan fremgangsmåde ikke er forenelig med kravet til Det europæiske Fællesskab, og at dets gennemførelse i givet fald vil føre til en gradvis udhuling og måske på længere sigt et sammenbrud af det europæiske samarbejde. Derfor lægger disse medlemslande tyngden på en forøgelse af finansieringsrammen.

Det er dog karakteristisk, at alle medlemslande i princippet erklærer sig rede til en forøgelse af finansieringsrammen, men at forudsætningerne herfor og størrelsen er forskellige blandt medlemslandene. Ud over Storbritannien indtager Forbundsrepublikken Tyskland en tilbageholdende position, og det tyske grundsynspunkt er, at en udvidelse af finansieringsrammen først bør ske samtidig med udvidelsen af EF med Spanien og Portugal.

Størrelsen af en udvidelse af finansieringsrammen er der ikke taget stilling til. Kommissionen har i sit forslag fra maj 1983 foreslået en forøgelse fra 1 pct. til 1,4 pct. af det fælles momsgrundlag. Størsteparten af medlemslandene vil formentlig kunne samle sig om en forøgelse af denne størrelsesorden, når eller hvis der måtte blive enighed om at forøge finansieringsrammen. Det indebærer, at forøgelsen næppe vil være tilstrækkelig til